

NORGES INDSKRIFTER

MED DE ÆLDRE RUNER.

UDGIVNE

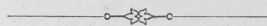
FOR

DET NORSKE HISTORISKE KILDESKRIFTFOND

VED

SOPHUS BUGGE.

I.

CHRISTIANIA.

A. W. BRØGGERS BOGTRYKKERI.

1891—1903.

9. Stenstad.

S. 176 L. 17 ff. Fyrunga-Indskriften (henimod 700) er nedentil og til venstre begrænset af rette Linjer. Jfr. Arkiv f. n. F. XIII S. 349 f. Den ligeledes forholdsvis sene Tanem-Indskrift er oventil og nedentil begrænset af en horisontal Streg; se S. 368 f.

S. 177 L. 13 ff. Et Mandsnavn paa *-inga* i Nominativ har vi ogsaa i *rauniqa* Øvre Stabu; se S. 416 ff. og Rettelser.

S. 177 L. 22 ff. En Lokativ af et til oldn. *hallr* »Sten« svarende Substantiv har jeg antaget i *hali* Belgu, se S. 465, 467.

S. 177 ff. Den givne Tolkning *igiñon halar* »Igingo's Sten« holder jeg fremdeles for den sandsynligste. Ialfald lader den sig neppe modbevise, og Navnet synes vel støttet ved de hos andre germanske Stammer paaviste Navneformer *Igo*, *Igitza* o. s. v.

Men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at en anden Opfatning ikke synes udelukket. Jeg er nu overbevist om, at Runen *X*, som oprindeligt betegner *g*, blandt den længere Rækkes Runer paa Rök-Stenen tildels har Betydningen *k*, og at saaledes *goanar* er = oldn. *kvánar*, Gen. af *kván* »Hustru«. Ogsaa Brate har uafhængig formodet dette. I *igold* paa Rök-Stenen tror jeg nu, at *ig* er = oldn. *ek* »jeg«.

Hvis vi overfører denne Runebetydning til Stenstad-Indskriften, saa kan *igiñon halar* opfattes som *ik iñon halar* og betyde: »Jeg (er) Ingas Sten«. Vi vil da her have det bekjendte nordiske Kvindenavn *Inga*, og *iñon* er da opstaaet af **Ingwōn*¹⁾. Om Ordformen *ik* for »jeg« se Reistad-Indskriften S. 220.

Men Rök-Indskriften er fra en Tid, da den kortere Rækkes Runer var den sædvanlige Skrift og maa vel sættes til Tiden omkring Aar 900. O. Rygh har

¹⁾ Et beslægtet Navn antager jeg nu i Ødemotland-Indskriften; se Rettelser og Tilføielser til denne.

derimod sat Stenstad-Fundet til lidt efter Aar 500. Ogsaa den paa Rök-Stenen benyttede Form af den længere Rækkes Skrift viser aabenbart tilbage til et forholdsvis sent Forbillede. Derfor er det farligt at slutte, at Runen X paa Stenstad-Stenen kan betyde k, deraf, at Runen har denne Betydning paa Rök-Stenen. Jfr. dog ogsaa Rettelser og Tilføielser til Reistad og Aarstad S. 540, 543.

S. 181 L. 12 ff. Afvigende etymologiske Forklaringer af oldn. *hallr* og got. *hallus* gives af Falk og Torp, Etym. Ordbog under *helle*.